

Sygnatura akt VII U 569/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2013 r. w J.

odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 18 marca 2012 r., znak: (...)odm

w sprawie D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o rentę socjalną

I. odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 569/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.03.2011 r. (znak: (...)odm) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na podstawie art.4 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz.1268 ze zm.) odmówił wnioskodawcy D. K. prawa do renty socjalnej wskazując, że wprawdzie komisja lekarska ZUS w dniu 07.03.2011 r. uznała, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy, jednak naruszenie sprawności organizmu nie powstało w okresach wymienionych w przepisach ww. ustawy (tj. przed ukończeniem 18 roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia; w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej), a tym samym brak jest podstaw do przyznania renty socjalnej.

D. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji domagając się przyznania prawa do renty socjalnej. Zdaniem wnioskodawcy, jego całkowita niezdolność do pracy powstała jeszcze przed 31.08.2002 r. (tj. przed ukończeniem nauki w szkole) i przed ukończeniem 18 roku życia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. ur. (...) ma wykształcenie średnie ogólnokształcące, w 2002 r. ukończył szkołę policealną – technik administracji.

/bezsporne/

Orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.03.2011 r. uznano wnioskodawcę za całkowicie niezdolnego do pracy z powodu choroby hematologicznej określając początek tej niezdolności na dzień 26.12.2006 r. U wnioskodawcy

rozpoznano ostrą białaczkę limfoblastyczną, nacieczenie centralnego układu nerwowego w przebiegu choroby (2007 r.), stan po chemioterapii od 01.2009 r., stan po przeszczepie szpiku kostnego (01.2009 r.), ostrą chorobę „przeszczep przeciwko gospodarzowi” w wywiadzie, stan po urazie stawu biodrowego (2005 r.) oraz nadciśnienie tętnicze.

Decyzją z dnia 18.03.2011 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty socjalnej, ponieważ wnioskodawca jest wprawdzie całkowicie niezdolny do pracy, jednak naruszenie sprawności organizmu nie powstało w okresach wymienionych w przepisach, tj. przed ukończeniem 18 roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia; w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

/dowód: orzeczenie z dnia 07.03.2011 r. – k.107 akt rentowych ZUS;

opinia lekarska z dnia 07.03.2011 r. – k.397 akt orzeczniczych ZUS;

decyzja odmowna z dnia 18.03.2011 r. – k.109 akt rentowych ZUS/

Biegły sądowy kardiolog rozpoznał u wnioskodawcy stan po leczeniu białaczki limfoblastycznej ostrej oraz nadciśnienie tętnicze. Pod względem kardiologicznym wnioskodawca jest zdolny do pracy.

/dowód: opinia z dnia 30.03.2012 r. – k.40/

Biegli sądowi hematolodzy D. W. oraz B. K. rozpoznali u wnioskodawcy ostrą białaczkę limfoblastyczną B-common standardowego ryzyka, stan po chemioterapii systemowej, dokanałowej, radioterapii oraz po allogenicznym przeszczepieniu komórek krwiotwórczych od dawcy niespokrewnionego. Wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od stycznia 2007 r. a naruszenie sprawności organizmu powodujące obecną całkowitą niezdolność do pracy nie powstało przed ukończeniem przez wnioskodawcę nauki w szkole, które bezspornie nastąpiło w czerwcu 2002r.

/dowód: opinia z dnia 14.06.2012 r. oraz z dnia 21.10.2012 r. – k.55 i k.74/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz.1268 ze zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z art.5 ww. ustawy, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pojęcie niezdolności do pracy definiuje art.12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił D. K. prawa do socjalnej. Powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.03.2011 r., zgodnie z którym wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od 26.12.2006 r. wskazano, że warunki do przyznania prawa do renty nie zostały spełnione, ponieważ niezdolność ta nie powstała w okresach wskazywanych w art.4 ust.1, a zatem – w przypadku wnioskodawcy – przed ukończeniem przez niego szkoły w 2002 r.

Ponieważ sporna decyzja ZUS odmawiająca prawa do renty oparta została na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, w toku postępowania sądowego niezbędne stało się przebadanie wnioskodawcy przez biegłych kardiologa i hematologa, a zatem lekarzy o specjalnościach adekwatnych do stwierdzonego u niego schorzeń.

Biegli sądowy hematolog D. W. rozpoznał u wnioskodawcy ostrą białaczkę limfoblastyczną B-common standardowego ryzyka, stan po chemioterapii systemowej, dokanałowej, radioterapii oraz po allogenicznym przeszczepieniu komórek krwiotwórczych od dawcy niespokrewnionego. Zdaniem biegłego wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od stycznia 2007 r. Biegły wyjaśnił, że o całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy stanowi fakt przebytej ostrej białaczki limfoblastycznej, następstwa tej choroby oraz leczenia. W ocenie biegłego nie ma podstaw do tego, aby początek niezdolności ustalić w dacie przed rozpoznaniem białaczki, czyli przed styczniem 2007 r. W dostępnej dokumentacji medycznej nie ma danych na to, że białaczka, nawet jeśli istniała już wcześniej, dawała przed styczniem 2007 r. następstwa powodujące niezdolność do pracy. Biegły podkreślił, że białaczka jest chorobą o bardzo szybkim rozwoju. W związku z tym okres od pojawienia się jej pierwszych wykrywalnych objawów do rozpoznania wynosi kilka tygodni, a co najwyżej kilka miesięcy. Problemy zdrowotne, które występują u wnioskodawcy od dzieciństwa lub wczesnej młodości, jak bóle głowy, zaburzenia układu ruchu, nadciśnienie tętnicze, nie pozostają w związku przyczynowo-skutkowym z białaczką, która wystąpiła później.

W związku z zastrzeżeniami wnioskodawcy do powyższej opinii Sąd dopuścił dowód z opinii drugiego biegłego hematologa B. K., która po dokonaniu podobnego rozpoznania podzieliła stanowisko poprzedniego biegłego uznając, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od stycznia 2007 r. Biegła wskazała, że pierwsze objawy sugerujące rozwój białaczki pojawiły się w lipcu 2006 r., a chorobę rozpoznano w styczniu 2007 r. Od tego czasu wnioskodawca rozpoczął intensywne leczenie, którego następstwem jest całkowita niezdolność do pracy trwająca od stycznia 2007 r.

Celem uzyskania pełnego obrazu stanu zdrowia wnioskodawcy oraz jego wpływu na stopień jej niezdolności do pracy Sąd dopuścił ponadto dowód z opinii biegłego kardiologa. Biegły sądowy kardiolog rozpoznał u wnioskodawcy stan po leczeniu białaczki limfoblastycznej ostrej oraz nadciśnienie tętnicze, jednak uznał, że pod względem kardiologicznym wnioskodawca jest zdolny do pracy.

Biorąc pod uwagę treść powyższych opinii Sąd uznał, że wnioskodawca nie może zostać uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy przed styczniem 2007 r. Nie ma też podstaw aby przyjąć, że a naruszenie sprawności organizmu powodujące obecną całkowitą niezdolność do pracy powstało przed ukończeniem przez wnioskodawcę nauki w szkole, które bezspornie nastąpiło w czerwcu 2002r.

Opinie sporządzone zostały przez lekarzy posiadających stosowną wiedzę oraz doświadczenie w zakresie swoich specjalności, w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji lekarskiej. Biegli w pełny i jasny sposób uzasadnili swoje stanowisko, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z białaczką oraz jej następstwami dopiero od stycznia 2007 r. Opinie biegłych potwierdziły co do zasady ocenę komisji lekarskiej ZUS, która jako wiarygodną datę powstania całkowitej niezdolności do pracy przyjęła dzień 26.12.2006 r., tj. od dnia powiększenia się węzłów chłonnych w związku z białaczką. Sąd nie mógł poczynić ustaleń sprzecznych z opiniami biegłych skoro uznał, że są one prawidłowe i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym.

Subiektywne przekonanie wnioskodawcy o wcześniejszym istnieniu przyczyny całkowitej niezdolności do pracy ze względu na stan zdrowia, nie może mieć decydującego znaczenia dla ustalenia prawa do renty, albowiem miarodajny jest jedynie obiektywnie istniejący stan zdrowia stwierdzony w toku postępowania w kontekście zachowanej zdolności

do pracy, do której to oceny uprawnieni są biegli lekarze o specjalności odpowiadającej schorzeniom osoby badanej. Zdaniem Sądu, z opinii biegłych jednoznacznie wynika, że nie można uznać, iż wnioskodawca stał się całkowicie niezdolny do pracy jeszcze przed ukończeniem szkoły w 2002 r. Na marginesie należy zaznaczyć, że wnioskodawca wcześniej ubiegał się o rentę socjalną, był badany również przez biegłych sądowych, którzy nie stwierdzili wcześniejszego naruszenia sprawności organizmu i niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe brak było podstaw do uwzględnienia odwołania, które jako bezzasadne podlegało oddaleniu (art.477¹⁴ § 1 k.p.c.).